

PLANTE MEDICINALE

D. Gr. Constantinescu, O. Bojor
Editura Medicală, București, 1969

Conceptată și elaborată pentru un cerc larg de cititori, lucrarea vine să suplimenteze un rol în literatura de popularizare și să ofere atenției noastre, într-o înmănușare cursivă, aspectele atât de variate ale problemei plantelor medicinale.

Capitolul introductiv, cu caracter general, consemnează succint experiența de multe milenii a omenirii în utilizarea plantelor în cele mai variate afecțiuni. O tradiție bogată în acest domeniu a poporului român își așteaptă încă valorificarea în medicina științifică.

Aplicațiile în medicină ale produselor farmaceutice obținute din materii prime vegetale sînt determinate de calitatea corespunzătoare a plantelor medicinale. În legătură cu aceasta, sînt date indicații privind recoltarea la momente optime, modul de uscarea cel mai corect și păstrarea cea mai adecvată, astfel ca proporția de principii active în drog să fie maximă.

Cititorul este familiarizat în continuare cu formele sub care se folosesc plantele medicinale: pulberi, infuzii, macerații, decocturi, tincturi, ape aromatice, siropuri, vinuri, inhalatii, cataplasme etc. Recomandările date urmăresc respectarea unor reguli cu rol important în prevenirea sau tratamentul multor boli și scot în evidență aportul pe care-l aduce fitoterapia modernă, fundamentată științific, la completarea arsenalului de mijloace chimio- sau imunoterapice de care dispune în prezent omenirea.

Cea mai mare parte a lucrării — aproximativ 160 de pagini — o formează descrierea principalelor specii medicinale din flora spontană ori de cultură. Descrierea este făcută după acțiunea majoră pe care o exercită principiile active asupra organismului sau asupra diferitelor organe. Astfel, din clasa farmacologică a plantelor folosite în bolile aparatului cardiovascular sînt prezentate 17 specii prescrise în insuficiența cardiacă, aritmii, ateroscleroză și în hipertensiunea arterială. Speciile cu acțiune emolientă, expectorantă, precum și cele utilizate în tusea spastică sau convulsivă, în tuberculoza pulmonară, în astmul bronșic etc. sînt descrise grupat la bolile aparatului respirator. Pentru bolile aparatului digestiv (afecțiunile stomacale și intestinale acute ori cronice, afecțiunile căilor hepatobiliare etc.) sînt trecute în revistă 50 de specii. Alte clase farmacologice cuprind plantele folosite în bolile aparatului urinar și genital, în bolile sistemului nervos central și autonom, în afecțiunile oculare, în tratamentul rănilor și al unor dermatoze. De asemenea, în medicația specifică a bolilor metabolice și infecțioase, a reumatismului, tumorilor maligne ș.a. sînt menționate și acele specii cu rol adjuvant, care nu trebuie neglijate. În total — autorii tratează 150 de specii medicinale, acoperind în felul acesta tot ce este mai important și mai reprezentativ în flora medicinală.

Impunîndu-se prin condensarea cu grijă a unui material variat într-un spațiu restrîns, cit și prin cursivitatea și accesibilitatea expunerii, lucrarea constituie o apariție necesară și utilă, menită a contribui la cunoașterea valorii reale a plantelor medicinale în cadrul măsurilor complexe — profilactice și curative — ale terapiei zilelor noastre.

F. SILVA